

ψυχρός

ψυχρός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. ψυχρός], ψυχρός. **1.** που είναι απαθής, αδιάφορος για όσα συμβαίνουν γύρω του: «παρακολουθούσε ψυχρός τον καβγά των δυο οδηγών μπροστά στα τρακαρισμένα τους αυτοκίνητα». **2.** που δεν επηρεάζεται από διάφορους συναισθηματισμούς: «όταν πρόκειται να κερδίσει λεφτά, είναι ψυχρός υπολογιστής». **3.** που υπάρχει έλλειψη ενθουσιασμού: «ψυχρή υποδοχή». **4.** (και για τα δυο φύλα) που δεν ανταποκρίνεται στα σεξουαλικά ερεθίσματα, που είναι υποτονικός στις σεξουαλικές προκλήσεις: «είναι ψυχρή γυναίκα || είναι ψυχρός άντρας». Επίρρ. **ψυχρά**.

- εν ψυχρώ, με απόλυτο έλεγχο και υπολογισμό, ψυχρά και κυνικά: «η δολοφονία τελέστηκε εν ψυχρώ», οπότε ο δολοφόνος δικάζεται χωρίς κανένα ελαφρυντικό. Από το νομική ορολογία.

- η ψυχρή λογική, βλ. λ.λογική.

- κακά ψυχρά κι ανάποδα, βλ. λ. [κακός](#).

- μου κάνει ψυχρό πόλεμο, βλ. λ. [πόλεμος](#).

- την κακή σου και την ψυχρή σου! ή την κακή σου, την ψυχρή σου και την ανάποδή σου! βλ. λ. [κακός](#).

- την κακή σου και την ψυχρή σου μέρα! βλ. λ. μέρα.

- το βλέπω με ψυχρό μάτι, βλ. λ. μάτι.

- ψυχρός πόλεμος, βλ. λ. πόλεμος.

- ψυχρός χαρακτήρας, βλ. λ. [χαρακτήρας](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας